

นักวิชาการชี้ภาษีที่ดินจำเป็น แนะนำท.เพิ่ม 'อัตราจัดเก็บ'

กรุงเทพธุรกิจ ● นักวิชาการ ยืนยัน ภาษีที่ดิน
ยังจำเป็น ลดการใช้ดุลพินิจ แนะนำท.
เพิ่มอัตราจัดเก็บภาษีบางกิจการ ลดปัญหา
เก็บได้ลดลง ระบุ อปท.ต้องสำรวจที่ดินให้
ครบทุกแปลง เชื่อมข้อมูลหน่วยงานออก
เอกสารสิทธิ์ เพิ่มโอกาสจัดเก็บรายได้จาก
ภาษี ขึ้นนโยบายเก็บภาษีแบบรวมแปลงขึ้น
กับนโยบายรัฐบาลก้าวไกล ระบุไม่กระทบ
ผู้มีที่ดินน้อย

การจัดทำ พ.ร.บ. ภาษีที่ดินและ
สิ่งปลูกสร้าง เป็นหนึ่งในกฎหมายที่มี
การเปิดรับฟังความเห็นเป็นวงกว้างเพราะมี
ผู้ได้รับผลกระทบมาก และสามารถประกาศ
ใช้เป็นกฎหมายได้เมื่อวันที่ 13 มี.ค.2562
ซึ่งเป็นการยกเลิก พ.ร.บ. ภาษีโรงเรือนและ
ที่ดิน และ พ.ร.บ. ภาษีบำรุงท้องที่ เนื่องจาก
เป็นกฎหมายที่ใช้บังคับมานานแล้ว

รวมทั้งการจัดเก็บภาษีตามกฎหมาย
ทั้ง 2 ฉบับ ไม่เหมาะสมกับสถานการณ์ปัจจุบัน
โดยให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (อปท.)
เป็นผู้รับผิดชอบการจัดเก็บภาษีดังกล่าว
ซึ่งจะสร้างความเข้มแข็งทางการคลัง
ให้ อปท. เพราะภาษีที่จัดเก็บได้ในเขต

อ่านต่อหน้า 4

▶ ต่อจากหน้า 1

นักวิชาการ

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นใดให้เป็น
รายได้ของ อปท. นั้น

ผศ.ดร.ดวงมณี เลาวกุล อาจารย์
ประจำคณะเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัย
ธรรมศาสตร์ และอดีตคณะกรรมการ
วิสามัญพิจารณาร่าง พ.ร.บ. ภาษีที่ดินและ
สิ่งปลูกสร้าง เปิดเผยว่า ในระหว่างการ
ยกร่างกฎหมายฉบับดังกล่าวได้มีเวที
รับฟังความคิดเห็นที่หลากหลาย โดยม
ีการรับฟังความคิดเห็นจากทั้งภาคเอกชน
ประชาชนและ อปท. จนสามารถออก

มาเป็นกฎหมายได้

สำหรับภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง
ถือว่ามีความจำเป็นสำหรับประเทศไทย
และควรบังคับใช้ต่อไป เนื่องจากเป็น
กฎหมายที่ลดการใช้ดุลพินิจของเจ้าหน้าที่
ในการกำหนดอัตราจัดเก็บภาษีที่ดินและ
สิ่งปลูกสร้างแต่ละประเภท เพราะมีการ
กำหนดอัตราภาษีที่ชัดเจนไว้ โดยต่างจาก
ภาษีโรงเรือนและที่ดินที่เจ้าหน้าที่จะมี
การคำนวณอัตราภาษีจากรายได้ของ
ทรัพย์สิน เช่น ค่าเช่า

แนะนำเพิ่มอัตราภาษีบางกิจการ

ในขณะที่ปัญหาการจัดเก็บรายได้
จากภาษีที่ดินของกรุงเทพมหานคร (กทม.)
ซึ่งนายชัชชาติ สิทธิพันธุ์ ผู้ว่าราชการ
กรุงเทพมหานคร ออกมาระบุถึงผลกระทบ
ของการจัดเก็บภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง
ที่จัดเก็บได้ลดลง เช่น การจัดเก็บภาษีกับ
ผู้ประกอบการห้างสรรพสินค้า โดยเป็น
ปัญหาที่สามารถแก้ไขได้เพราะ พ.ร.บ.
ภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง กำหนดให้
ประกาศอัตราภาษีสำหรับกิจการที่เห็น
ควรว่าควรจัดเก็บเพิ่ม

“เมื่อบังคับใช้ภาษีที่ดินมาได้ 2-3 ปี
จะเห็นผลกระทบจากการจัดเก็บภาษีจึง
ทำให้มีการกำหนดใน พ.ร.บ. ว่าสามารถ
เปลี่ยนอัตราการจัดเก็บภาษีได้แต่ไม่เกิน
อัตราที่กำหนดใน พ.ร.บ. ภาษีที่ดินและ
สิ่งปลูกสร้าง”

ทั้งนี้ ในกรณีห้างสรรพสินค้าที่
กรุงเทพมหานครออกมาระบุว่าเสียภาษี
ที่ดินและสิ่งปลูกสร้างลดลง ซึ่งในหลัก
การแล้วเมื่อผู้ประกอบการมีต้นทุนธุรกิจ
ที่ลดลงควรที่จะลดค่าเช่าหรือค่าบริการ
เพื่อให้ผู้บริโภคได้รับประโยชน์ด้วย
แต่ในทางปฏิบัติเป็นไปได้ยากที่
ผู้ประกอบการที่ได้รับประโยชน์จาก
ภาระภาษีที่ลดลงแล้วจะลดค่าเช่าหรือ
ค่าบริการ

เก็บรวมแปลงขึ้นกับนโยบายรัฐบาล

นอกจากนี้ในช่วงการหาเสียงเลือกตั้ง

มีการนำเสนอนโยบายการปรับเปลี่ยน
แนวทางการจัดเก็บภาษีที่ดินและสิ่ง
ปลูกสร้าง โดยพรรคก้าวไกลที่กำลัง
เป็นแกนนำจัดตั้งรัฐบาลมีข้อเสนอการ
จัดเก็บแบบรวมแปลงและคำนวณภาษี
แบบก้าวกระโดดสำหรับที่ดินรวมของทั้ง
บุคคลธรรมดาหรือนิติบุคคลที่มีมูลค่า
300 ล้านบาท ขึ้นไป

ในประเด็นการจัดเก็บภาษีที่ดิน
และสิ่งปลูกสร้างเคยมีข้อเสนอให้จัดเก็บ
แบบรวมแปลง รวมถึงข้อเสนอในช่วง
ยกร่าง พ.ร.บ. ภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง
เพียงแต่มีรายละเอียดที่แตกต่างกันออก
ไป เช่น การเก็บภาษีในอัตราก้าวหน้า
สำหรับที่ดินรวม 50 ไร่ขึ้นไป โดยใน
ประเด็นการเก็บภาษีที่ดินและสิ่งปลูก
สร้างในรูปแบบรวมแปลงจะเป็นไปได้
หรือเป็นไปได้ขึ้นกับนโยบายของ
รัฐบาล ซึ่งที่ผ่านมาไม่มีรัฐบาลใดมี
นโยบายเก็บภาษีแบบรวมแปลง

“แนวทางการเก็บภาษีแบบรวม
แปลงจะไม่กระทบกับผู้ที่มีที่ดินไม่มาก
เพราะเสียภาษีในอัตราก้าวหน้า แต่ผู้ที่มี
ที่ดินจำนวนมากจะเสียอัตราสูงที่สูงขึ้น”

สำหรับอีกประเด็นที่พรรคก้าวไกล
เสนอเป็นการเพิ่มประสิทธิภาพการจัด
เก็บภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง โดยใน
ประเด็นนี้เห็นว่าเป็นสิ่งจำเป็นที่รัฐบาล
ควรดำเนินการ โดย อปท. ควรมีการ
สำรวจที่ดินที่อยู่ในเขตปกครองให้ครบ
ทุกแปลง เพื่อให้ทราบจำนวนที่ดินและ
ข้อมูลผู้ถือครองที่ดิน รวมทั้ง อปท. ควร
มีการเชื่อมโยงฐานข้อมูลกับหน่วยงานที่
เกี่ยวข้องกับการถือครองที่ดินที่มีหลาย
หน่วยงาน

ทั้งนี้ การเชื่อมโยงข้อมูลที่เกี่ยวข้อง
กับการถือครองที่ดินเป็นสิ่งสำคัญเพราะ
จะมีผลต่อการประเมินภาษีและการจัด
เก็บภาษีขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
โดยรายได้ อปท. จะขึ้นกับการวางกำลัง

คนสำหรับจัดเก็บภาษีที่ดิน รวมถึงจำนวนแปลงที่ดินที่อยู่ในเขตปกครองแต่ละแห่ง

ส่วนประเด็นการลดความเหลื่อมล้ำของการถือครองที่ดินเป็นเรื่องที่ต้องใช้เวลา โดยหลังจากนี้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องต้องมาประเมินผลจากภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง รวมทั้งต้องทำให้เจ้าของที่ดินสนใจข้อมูลการถือครองที่ดินของตัวเองว่ามีมากน้อยเพียงใด และเป็นภาระภาษีแค่ไหน โดยถ้าเจ้าของที่ดินไม่มีความจำเป็นต้องใช้ประโยชน์จากที่ดินที่ถือครองจะทำอย่างไร โดยที่ผ่านมามีข้อเสนอในการจัดการที่ดินดังกล่าวผ่านธนาคารที่ดิน

ทั้งนี้ ปัจจุบันสถาบันบริหารจัดการธนาคารที่ดิน (องค์การมหาชน) จัดตั้งขึ้นมาเพื่อเพิ่มโอกาสที่จะถือครองที่ดินของผู้ไม่มีที่ดิน ซึ่งอาจใช้กลไกของธนาคารที่ดินเพื่อบริหารจัดการที่ดินที่ถูกปล่อยออกมา

มั่นใจไม่ยกเลิกภาษีที่ดิน

นายชินภัทร วิชาญพิทักษ์ ที่ปรึกษากฎหมายและภาษีธุรกิจครอบครัวกล่าวว่า ผลของการจัดเก็บภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้างขึ้นกับการทำงาน 3 ส่วนประกอบด้วย 1.เจ้าพนักงานสำรวจ ที่จะสำรวจแปลงที่ดินและสิ่งปลูกสร้างภายในเขตองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น 2.เจ้าพนักงานประเมิน ที่ทำหน้าที่ประเมินมูลค่าทรัพย์สินตามอัตราภาษีที่กฎหมายกำหนด 3.เจ้าพนักงาน

จัดเก็บภาษี

ทั้งนี้ หากส่วนหนึ่งส่วนใดทำงานได้ไม่เต็มประสิทธิภาพก็จะมีผลต่อการจัดเก็บภาษีขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เช่น การมีฐานข้อมูลทรัพย์สินของผู้เสียภาษีที่ยังไม่สมบูรณ์

สำหรับการจัดเก็บรายได้จากภาษีที่ดินที่ลดลงเมื่อเปรียบเทียบกับภาษีโรงเรือนและที่ดิน เพราะอัตราภาษีโรงเรือนและที่ดินถือว่าสูงกว่าภาษีที่ดินปัจจุบัน โดยมีอัตราจัดเก็บที่ 12.5% รวมทั้งในช่วงที่ผ่านมาได้มีการลดหย่อนอัตราภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้างในช่วงการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 ช่วงปี 2563-2564 แต่ในระยะยาว อปท. จะจัดเก็บภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้างได้เพิ่มมากขึ้นจากราคาประเมินที่ดินของภาครัฐที่สูงขึ้น และการจัดเก็บภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้างจากที่ดินรกร้างที่ไม่เคยจัดเก็บได้มาก่อน

นอกจากนี้ ถึงแม้ว่าจะมีเสียงเรียกร้องให้มีการยกเลิกภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง โดยให้กลับไปใช้ภาษีโรงเรือนและที่ดิน เชื่อว่าคงเป็นไปได้เพราะพรรคก้าวไกลที่เป็นแกนนำในการจัดตั้งรัฐบาลในปัจจุบันยังคงมีนโยบายผลักดันการใช้กฎหมายฉบับนี้ เพียงแต่อาจจะมีการปรับปรุงในรายละเอียด โดยเฉพาะการปรับปรุงประสิทธิภาพการจัดเก็บภาษีเพื่อป้องกันการหลบเลี่ยง เพราะถ้าฝ่ายจัดเก็บภาษีทำงานได้ไม่เต็มที่ก็จะมีผลต่อรายได้ที่จัดเก็บได้น้อยลง

ห่วงผลิตเกิน-กักตุนทำขยะอาหารพุ่ง

ดร.รชชพรเทพ อาจารย์ประจำสาขาวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี การอาหาร คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ กล่าวว่า สถานการณ์ “ขยะอาหาร” (Food Waste) ในประเทศไทยมีแนวโน้ม ความรุนแรงมากขึ้น โดยปี 2565 ไทยมีขยะอาหารอยู่ที่ 17 ล้านตัน ซึ่ง ปัจจุบันตัวเลขอาจขยับสูงขึ้นจนน่าเป็นห่วง เนื่องจากพบว่า ไทยมีการสูญเสีย อาหารจนกลายเป็นขยะจากการผลิตอาหารได้คุณภาพที่ไม่ตามมาตรฐาน ที่กำหนด (Food Loss) อยู่ที่ร้อยละ 30 และเกิดจากการบริโภคไม่ทัน หรือบริโภคไม่หมด ทำให้ต้องทิ้งจนกลายเป็นขยะอาหาร ทั้งนี้ หากไทย ยังไม่มีแผนสำหรับการจัดการขยะอาหารอย่างเป็นระบบ อาจทวีความ รุนแรงและอาจเริ่มส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมได้ โดยปัจจัยการเกิดขยะอาหาร มาจากผู้ผลิตมีการผลิตหรือเตรียมอาหารแบบมากจนเกินไป หรือการ ทำอาหารเกินกว่าการบริโภคจริง ทำให้เกิดอาหารเหลือทิ้งจำนวนมาก ขณะที่ผู้บริโภคมีพฤติกรรมกักตุนอาหารไว้จำนวนมาก โดยไม่มีการวางแผน ในการบริโภคจนอาหารที่ตุนไว้เหลือในตู้เย็นจำนวนมากและหมดอายุจน ต้องนำไปทิ้ง.

กรุงเทพธุรกิจ

หน้าแรก / เศรษฐกิจ

เศรษฐกิจ

นักวิชาการชี้ภาษีที่ดินจำเป็น แนะ 'ชชชาติ' เพิ่มภาษี แก้ปัญหาหารายได้ กทม.ลด

🕒 06 มิ.ย. 2566 เวลา 5:30 น. | 📄 414

นักวิชาการ ยืนยัน ภาษีที่ดินยังจำเป็น ลดการใช้ดุลพินิจ แนะ "ซัชชาติ" ผู้ว่า กทม.เพิ่มอัตราจัดเก็บภาษีบางกิจการ ลดปัญหาเก็บได้ลดลง ระบุ อปท.ต้องสำรวจที่ดินให้ครบทุกแปลง เชื่อมข้อมูลหน่วยงานออกเอกสาร สิทธิ เพิ่มโอกาสเก็บรายได้

Key Points

- พ.ร.บ.ภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง มีผลบังคับใช้ตั้งแต่ปี 2562 และมีข้อเสนอให้ยกเลิกการจัดมาตลอดจนถึงปัจจุบัน
- "ซัชชาติ สิทธิพันธุ์" ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร ออกมาเสนอให้รัฐบาลใหม่ทบทวนการจัดเก็บภาษีที่ดิน
- กรุงเทพมหานครอ้างว่าจัดเก็บรายได้จากที่ดินและสิ่งปลูกสร้างบางประเภทลดลง เช่น ผู้ประกอบการห้างสรรพสินค้า
- นักวิชาการ เสนอให้กรุงเทพมหานครเพิ่มอัตราการจัดเก็บภาษีบางธุรกิจเพื่อแก้ปัญหาดังกล่าวได้ลดลง

การจัดทำ พ.ร.บ.ภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง ที่ผ่านมาเป็นหนึ่งในกฎหมายที่มีการเปิดรับฟังความเห็นเป็นวงกว้างเพราะมีผู้ได้รับผลกระทบมาก และสามารถประกาศใช้เป็นกฎหมายได้เมื่อวันที่ 13

มี.ค.2562 ซึ่งเป็นการยกเลิก พ.ร.บ.ภาษีโรงเรือนและที่ดิน และ พ.ร.บ.ภาษีบำรุงท้องที่ เนื่องจากเป็นกฎหมายที่ใช้บังคับมานานแล้ว

รวมทั้งการจัดเก็บภาษีตามกฎหมายทั้ง 2 ฉบับ ไม่เหมาะสมกับสถานการณ์ปัจจุบัน โดยให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (อปท.) เป็นผู้รับผิดชอบการจัดเก็บภาษีดังกล่าว ซึ่งจะสร้างความเข้มแข็งทางการคลังให้ อปท.เพราะภาษีที่จัดเก็บได้ในเขตองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นใดให้เป็นรายได้ของอปท.นั้น

ผศ.ดร.ดวงมณี เลาวกุล อาจารย์ประจำคณะเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ และ อดีตคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่าง พ.ร.บ.ภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้างเปิดเผยว่า ในระหว่างการร่างกฎหมายฉบับดังกล่าวได้มีเวทีรับฟังความคิดเห็นที่หลากหลาย โดยมีการรับฟังความคิดเห็นจากทั้งภาคเอกชน ประชาชนและ อปท.จนสามารถออกมาเป็นกฎหมายได้

สำหรับภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง ถือว่ามีความจำเป็นสำหรับประเทศไทยและควรบังคับใช้ต่อไป เนื่องจากเป็นกฎหมายที่ลดการใช้ดุลพินิจของเจ้าหน้าที่ในการกำหนดอัตราจัดเก็บภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้างแต่ละประเภท เพราะมีการกำหนดอัตราภาษีที่ชัดเจนไว้ โดยต่างจากภาษีโรงเรือนและที่ดินที่เจ้าหน้าที่จะมีการคำนวณอัตราภาษีจากรายได้ของทรัพย์สิน เช่น ค่าเช่า

แนะเพิ่มอัตราภาษีบางกิจการ

ในขณะที่ปัญหาการจัดเก็บรายได้จากภาษีที่ดินของกรุงเทพมหานคร (กทม.) ซึ่ง**นายชัชชาติ สิทธิพันธุ์ ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร** ออกมาระบุถึงผลกระทบของการจัดเก็บภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้างที่จัดเก็บได้ลดลง เช่น การจัดเก็บภาษีกับผู้ประกอบการห้างสรรพสินค้า โดยเป็นปัญหาที่สามารถแก้ไขได้เพราะ พ.ร.บ.ภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง กำหนดให้ประกาศอัตราภาษีสำหรับกิจการที่เห็นควรว่าควรจะเก็บเพิ่ม

“เมื่อบังคับใช้ภาษีที่ดินมาได้ 2-3 ปี จะเห็นผลกระทบจากการจัดเก็บภาษี จึงทำให้มีการกำหนดใน พ.ร.บ.ว่าสามารถเปลี่ยนอัตราการจัดเก็บภาษีได้ แต่ไม่เกินอัตราที่กำหนดใน พ.ร.บ.ภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง”

ทั้งนี้ ในกรณีห้างสรรพสินค้าที่กรุงเทพมหานครออกมาระบุว่าเสียภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้างลดลง ซึ่งในหลักการแล้วเมื่อผู้ประกอบการมีต้นทุนธุรกิจที่ลดลงควรที่จะลดค่าเช่าหรือค่าบริการเพื่อให้ผู้บริโภคได้รับประโยชน์ด้วย แต่ในทางปฏิบัติเป็นไปได้ยากที่ผู้ประกอบการที่ได้รับประโยชน์จากภาระภาษีที่ลดลงแล้วจะลดค่าเช่าหรือค่าบริการ

นอกจากนี้ ในช่วงการหาเสียงเลือกตั้งมีการนำเสนอนโยบายการปรับเปลี่ยนแนวทางการจัดเก็บภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง โดยพรรคก้าวไกลที่กำลังเป็นแกนนำจัดตั้งรัฐบาลมีข้อเสนอการจัดเก็บแบบรวมแปลงและคำนวณภาษีแบบก้าวกระโดดสำหรับที่ดินรวมของทั้งบุคคลธรรมดาหรือนิติบุคคลที่มีมูลค่า 300 ล้านบาท ขึ้นไป

เก็บรวมแปลงขึ้นกับนโยบายรัฐบาล

ในประเด็นการจัดเก็บภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้างเคยมีข้อเสนอให้จัดเก็บแบบรวมแปลง รวมถึงข้อเสนอในช่วงยกร่าง พ.ร.บ.ภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง เพียงแต่มีรายละเอียดที่แตกต่างกันออกไป เช่น การเก็บภาษีในอัตราก้าวหน้าสำหรับที่ดินรวม 50 ไร่ขึ้นไป

ในประเด็นการเก็บภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้างในรูปแบบรวมแปลงจะเป็นไปได้หรือเป็นไปได้ยากขึ้นกับนโยบายของรัฐบาล ซึ่งที่ผ่านมาไม่มีรัฐบาลใดมีนโยบายเก็บภาษีแบบรวมแปลง

“แนวทางการเก็บภาษีแบบรวมแปลงจะไม่กระทบกับผู้ที่มีที่ดินไม่มากเพราะเสียภาษีในอัตรากปกติ แต่ผู้ที่มีที่ดินจำนวนมากจะเสียอัตราสูงที่สูงขึ้น”

สำหรับอีกประเด็นที่พรรคก้าวไกลเสนอเป็นการเพิ่มประสิทธิภาพการจัดเก็บภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง โดยในประเด็นนี้เห็นว่าเป็นสิ่งจำเป็นที่รัฐบาลควรดำเนินการ ซึ่ง อปท.ควรสำรวจที่ดินที่อยู่ในเขตปกครองให้ครบทุกแปลง เพื่อให้ทราบจำนวนที่ดินและข้อมูลผู้ถือครองที่ดิน

รวมทั้ง อปท.ควรมีการเชื่อมโยงฐานข้อมูลกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการถือครองที่ดินที่มีหลายหน่วยงาน

ทั้งนี้ การเชื่อมโยงข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการถือครองที่ดินเป็นสิ่งสำคัญ เพราะมีผลต่อการประเมินภาษีและการจัดเก็บภาษีขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยรายได้ อปท.จะขึ้นกับการวางกำลังคนสำหรับจัดเก็บภาษีที่ดิน รวมถึงจำนวนแปลงที่ดินที่อยู่ในเขตปกครองแต่ละแห่ง

ส่วนประเด็นการลดความเหลื่อมล้ำของการถือครองที่ดินเป็นเรื่องที่ต้องใช้เวลา โดยหลังจากนี้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องต้องมาประเมินผลจากภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง

รวมทั้งต้องทำให้เจ้าของที่ดินสนใจข้อมูลการถือครองที่ดินของตนเองว่ามีมากน้อยเพียงใด และเป็นภาระภาษีแค่ไหน โดยถ้าเจ้าของที่ดินไม่มีความจำเป็นต้องใช้ประโยชน์จากที่ดินที่ถือครองจะทำอย่างไร โดยที่ผ่านมาเคยมีข้อเสนอในการจัดการที่ดินดังกล่าวผ่านธนาคารที่ดิน

ทั้งนี้ ปัจจุบันสถาบันบริหารจัดการธนาคารที่ดิน (องค์การมหาชน) จัดตั้งขึ้นมาเพื่อเพิ่มโอกาสที่จะถือครองที่ดินของผู้ไม่มีที่ดิน ซึ่งอาจใช้กลไกของธนาคารที่ดินเพื่อบริหารจัดการที่ดินที่ถูกปล่อยออกมา

มั่นใจรัฐบาลใหม่ไม่ยกเลิกภาษีที่ดิน

นายชินภัทร วิสุทธิแพทย์ ที่ปรึกษากฎหมายและภาษีธุรกิจครอบครัว กล่าวว่า ผลของการจัดเก็บภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้างขึ้นกับการทำงาน 3 ส่วน ประกอบด้วย

- 1.เจ้าพนักงานสำรวจ ที่จะสำรวจแปลงที่ดินและสิ่งปลูกสร้างภายในเขตองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
- 2.เจ้าพนักงานประเมิน ที่ทำหน้าที่ประเมินมูลค่าทรัพย์สินตามอัตราภาษีที่กฎหมายกำหนด
- 3.เจ้าพนักงานจัดเก็บภาษี

ทั้งนี้ หากส่วนหนึ่งส่วนใดทำงานได้ไม่เต็มประสิทธิภาพก็จะมีผลต่อการจัดเก็บภาษีขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เช่น การมีฐานข้อมูลผู้เสียภาษีที่ยังไม่สมบูรณ์

สำหรับการจัดเก็บรายได้จากภาษีที่ดินที่ลดลงเมื่อเปรียบเทียบกับภาษีโรงเรือนและที่ดิน เพราะอัตราภาษีโรงเรือนและที่ดินถือว่าสูงกว่าภาษีที่ดินปัจจุบัน โดยมีอัตราจัดเก็บที่ 12.5%

รวมทั้งในช่วงที่ผ่านมามีการลดหย่อนอัตราภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้างในช่วงการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 ช่วงปี 2563-2564 แต่ในระยะยาว อปท.จะจัดเก็บภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้างได้เพิ่มมากขึ้นจากราคาประเมินที่ดินของภาครัฐที่สูงขึ้น และการจัดเก็บภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้างจากที่ดินรกร้างที่ไม่เคยจัดเก็บได้มาก่อน

"ถึงแม้ว่าจะมีเสียงเรียกร้องให้มีการยกเลิกภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง โดยให้กับไปใช้ภาษีโรงเรือนและที่ดิน เชื่อว่าคงเป็นไปได้"

ทั้งนี้ เพราะพรรคก้าวไกลที่เป็นแกนนำในการจัดตั้งรัฐบาลในปัจจุบันยังคงมีนโยบายผลักดันการใช้กฎหมายฉบับนี้ เพียงแต่อาจจะมีการปรับปรุงในรายละเอียด โดยเฉพาะการปรับปรุงประสิทธิภาพการจัดเก็บภาษีเพื่อป้องกันการหลบเลี่ยง เพราะถ้าฝ่ายจัดเก็บภาษีทำงานได้ไม่เต็มที่ก็จะมีผลต่อรายได้ที่จัดเก็บได้น้อยลง

'รถไฟฟ้าสายสีเหลือง' ประชาชนแห่ทดลองกว่า 3 หมื่นคนต่อวัน จ่อขยายครบ 23 สถานี

🕒 06 มิ.ย. 2566 | 10:09

'เชินการา-ดุสิตราณี' ปักธงแบรนด์ไทยใน 'ญี่ปุ่น' ชุกสิ้นอายุ ดีไซน์ 2 วัฒนธรรม

🕒 06 มิ.ย. 2566 | 9:39

แม่นางเอก 'เดียร์น่า พลัส' เผยอดสั่งผ้าไทยผ้าถุงฟุ้ง 'ลิซ่า' ใส่ไปวัดอยุธยา

🕒 06 มิ.ย. 2566 | 9:38

แท็กที่เกี่ยวข้อง

ชัชชาติ

ชัชชาติ สิทธิพันธุ์

กทม.

กรุงเทพมหานคร

ภาษีที่ดิน

ภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง

โฆษณาบนเว็บไซต์

โฆษณาบนเว็บไซต์

ยกระดับทักษะพื้นฐานของทุนมนุษย์แห่งยุคดิจิทัล' กสศ. เปิดเวที นโยบายพัฒนาเยาวชนและประชากรวัยแรงงานให้มีรายได้สูงกว่าค่าแรงขั้นต่ำ

วันที่ 6 มิถุนายน 2566 - 10:50 น.

เมื่อวันที่ 29 พฤษภาคม 2566 กองทุนเพื่อความเสมอภาคทางการศึกษา (กสศ.) ร่วมกับ ธนาคารโลก มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ และ สำนักงานสถิติแห่งชาติ จัดเวทีเสวนาวิชาการนานาชาติ 'ทักษะพื้นฐานของทุนมนุษย์แห่งโลกยุคใหม่: การพัฒนาพื้นฐานทักษะและบทบาทในระดับจังหวัด' เพื่อร่วมกันหาแนวทางยกระดับทักษะพื้นฐานของทุนมนุษย์ในประเทศไทย และออกแบบนโยบายสร้างความเสมอภาคทางการศึกษาให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของตลาดแรงงานในยุคดิจิทัล เพิ่มขีดความสามารถด้านการแข่งขันให้ประเทศพ้นจากกับดักรายได้ปานกลาง

วิทยากรร่วมเสวนาในครั้งนี้ประกอบไปด้วย นายพัฒนพงษ์ สุขมะดัน ผู้ช่วยผู้จัดการกองทุนเพื่อความเสมอภาคทางการศึกษา (กสศ.) นพ.สุภกร บัวสาย ที่ปรึกษาเครือข่ายองค์กรนานาชาติเพื่อการ

สร้างความเสมอภาคทางการศึกษา และอดีตผู้จัดการ กสศ. นางสาวธันว์ธิดา วงศ์ประสงค์ ผู้อำนวยการสำนักพัฒนานวัตกรรมเพื่อสร้างโอกาสการเรียนรู้ กสศ. ร่วมด้วย **คุณโคจิ มียาโมโตะ (Mr. Koji Miyamoto)** นักเศรษฐศาสตร์อาวุโส (Senior Economist) ด้าน Global Practice จากธนาคารโลก (World Bank)

นายเศรษฐ วัลยุฟรี นายกองค้การบริหารส่วนจังหวัดปัตตานี **ผศ.ดร.วิดา เหล่มตระกูล** คณบดีคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง **นายสมศักดิ์ พะเนียงทอง** คณะกรรมการขับเคลื่อนพื้นที่นวัตกรรมการศึกษาจังหวัดระยอง และ **นายเจริญลักษณ์ เพ็ชรประดับ** เลขาธิการมูลนิธิชุมชนขอนแก่นทศวรรษหน้าจังหวัดขอนแก่น

พัฒนาทักษะพื้นฐานของทุนมนุษย์ไทยให้ตรงจุด เพิ่มโอกาสก้าวทันประเทศรายได้ปานกลาง

นางสาวธันว์ธิดา วงศ์ประสงค์ ผู้อำนวยการสำนักพัฒนานวัตกรรมเพื่อสร้างโอกาสการเรียนรู้ กองทุนเพื่อความเสมอภาคทางการศึกษา กล่าวว่า เวทีพัฒนานโยบายครั้งนี้ เป็นความร่วมมือทางวิชาการในการพัฒนาทุนมนุษย์ไทยให้พร้อมรับมือกับการแข่งขันในศตวรรษที่ 21 ผ่าน 'การวิจัยสำรวจทักษะและความพร้อมกลุ่มประชากรวัยแรงงานในประเทศไทย (Adult Skills Assessment in Thailand)' ที่ธนาคารโลกร่วมกับ กสศ. มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ และ สำนักงานสถิติแห่งชาติ วิเคราะห์ผลสำรวจระดับทักษะพื้นฐานของประชากรอายุ 15-64 ปี ซึ่งเป็นการสำรวจในวงกว้างเป็นครั้งแรกของประเทศไทย

นางสาวธันว์ธิดา กล่าวว่า ประเทศไทยกำลังเผชิญปัญหาความเหลื่อมล้ำทางการศึกษาและเศรษฐกิจ โดยไทยมีกลุ่ม Not in Education, Employment, or Training (NEET) หรือเป็นที่รู้จักกลุ่มเยาวชนรุ่นใหม่ที่ไม่ได้อยู่ในการทำงาน การศึกษา หรือการฝึกอบรม ในประเทศไทยที่ถูกจัดทำโดยวิทยาลัยประชากรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และองค์การยูนิเซฟ เมื่อเดือนกุมภาพันธ์ 2566 ที่ผ่านมา

ค้นพบว่า จำนวน NEET ในประเทศไทยอยู่ที่ประมาณ 1.28 ล้านคน โดยร้อยละ 68.2 ไม่พร้อมที่จะทำงาน และไม่มีคุณสมบัติที่จะพัฒนาทักษะเพิ่ม ส่วนใหญ่เป็นเยาวชนที่เพียงจบการศึกษาภาคบังคับ เนื่องจากปัญหา NEET เป็นปัญหาที่ควบคู่กับปัญหานักเรียนที่หลุดจากระบบการศึกษา และปัญหาการว่างงานของเยาวชน หากไม่เร่งพาเยาวชนกลุ่มนี้กลับเข้าตลาดแรงงานจะส่งผลกระทบต่อการดำรงชีวิตของตัวเยาวชน และการพัฒนาเศรษฐกิจในระดับพื้นที่ และระดับประเทศ

นางสาวธันว์ธิดา เน้นย้ำว่า การพัฒนาทักษะพื้นฐานของทุนมนุษย์ (**Foundational Skills**) จะช่วยให้ไทยเป็นประเทศที่มีรายได้สูงขึ้น และสามารถลดความเหลื่อมล้ำในมิติต่าง ๆ ซึ่งมีความท้าทายเนื่องจากปัจจุบันพบว่ามีกลุ่มแรงงานนอกระบบสูงถึง 20.2 ล้านคน โดยร้อยละ 67 มีการศึกษาดต่ำกว่าชั้นมัธยมต้น นอกจากนี้ยังพบว่ามีวัยแรงงานซึ่งเป็นกลุ่มเยาวชนรุ่นใหม่ประมาณ 1.4 ล้านคนกำลังว่างงาน และมีจำนวนเพิ่มขึ้นทุกปีประมาณปีละร้อยละ 1 แรงงานกลุ่มนี้ถือเป็นกลไกสำคัญในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจทั้งในระดับพื้นที่และระดับประเทศ

“การลดความเหลื่อมล้ำทางการศึกษาจำเป็นต้องมองกว้างกว่าในรั้วโรงเรียน หากประเทศไทยต้องการหลุดออกจากกับดักรายได้ปานกลาง เยาวชนและแรงงานที่อยู่ในตลาดแรงงานจำเป็นต้องได้รับการพัฒนาทักษะพื้นฐานของทุนมนุษย์ โดยเป็นงานที่มีความซับซ้อนและจำเป็นต้องอาศัยความร่วมมือจากหน่วยงานต่าง ๆ มาช่วยกันขับเคลื่อนแนวทางในการแก้ไขทั้งด้านการศึกษา เศรษฐกิจ และสังคม จังหวัดถือเป็นพื้นที่และกลไกการทำงานที่สำคัญ โดยจำนวนอย่างน้อย 12 จังหวัดได้ริเริ่มการทำงานตามแนวคิดจังหวัดจัดการศึกษาเชิงพื้นที่ ที่จะมีการวิเคราะห์สถานการณ์ปัญหาของเด็ก เยาวชนและประชากรวัยแรงงาน การจัดทำฐานข้อมูล การค้นหาและพัฒนานวัตกรรมที่ตอบโจทย์บริบทพื้นที่ ผ่านความร่วมมือทางวิชาการและการขับเคลื่อน โดยที่ผ่านมามี กสศ. ธนาคารโลก มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ สำนักงานสถิติแห่งชาติ และจังหวัดต่างๆ ได้ร่วมมือกันเพื่อหาแนวทางในการจัดการให้สอดคล้องกับปัญหาที่กำลังประสบอยู่ในแต่ละพื้นที่และนำมาเป็นแนวทางในการขับเคลื่อนเชิงโครงสร้างต่อไป” **คุณธันว์ธิดา** กล่าว

การศึกษาที่มีทางเลือกและตอบโจทย์ชีวิต เครื่องมือสำคัญในการพัฒนาทักษะพื้นฐานของทุนมนุษย์

คุณโคจิ มียาโมโตะ นักเศรษฐศาสตร์อาวุโสด้าน Global Practice จากธนาคารโลก กล่าวว่า ทักษะดิจิทัล เป็น 1 ในทักษะพื้นฐานที่สำคัญของการทำงานในศตวรรษที่ 21 จากการสำรวจโดย Amazon พบว่าร้อยละ 50 ของแรงงานไทยยังขาดความสามารถด้านนี้ จึงจำเป็นต้องถูกพัฒนาอย่างต่อเนื่องเพื่อนำไปต่อยอดในการทำงานและประยุกต์ใช้กับชีวิตประจำวัน นอกจากนี้ต้นทุนมนุษย์ที่สำคัญ ซึ่งเป็นเรื่องจำเป็นอย่างยิ่งอีกส่วนหนึ่งคือจะต้องพัฒนาทักษะด้านสังคม อารมณ์ ทักษะในการสื่อสารและปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น ทักษะในการคิดวิเคราะห์และทักษะในการแก้ปัญหา ทักษะด้านความคิดสร้างสรรค์ ซึ่งจะเอามาใช้ในการทำงานและการคิดแก้ปัญหาได้อย่างมีประสิทธิภาพสูง

“ทักษะพื้นฐานของทุนมนุษย์ถือเป็นปัจจัยสำคัญในการช่วยเพิ่มผลผลิตในระบบอุตสาหกรรมและมีบทบาทอย่างยิ่งในการพัฒนานวัตกรรมใหม่ ๆ โดยที่ผ่านมามีผลสำรวจที่ได้ระบุไว้อย่างชัดเจนว่าการศึกษาและทักษะด้านต่าง ๆ ที่เพิ่มขึ้น มีส่วนทำให้รายได้ของประชากรสูงขึ้นตามไปด้วย การพัฒนาทักษะพื้นฐานของทุนมนุษย์จำเป็นที่จะต้องเริ่มในการศึกษาทุกระดับชั้นตั้งแต่ชั้นอนุบาลไปจนถึงระดับมหาวิทยาลัย รวมถึงสร้างกลไกการศึกษาตลอดชีวิต สร้างบรรยากาศให้มีการถ่ายโอนการเรียนรู้และมีปฏิสัมพันธ์ร่วมกัน เช่น นำผู้ที่มีประสบการณ์ที่โดดเด่นหรือมีทักษะในเรื่องนั้น ๆ มาพูดคุยแนะนำหรือฝึกอบรมเสริมแรงบวกให้ทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ เกิดแรงจูงใจในการทำงานและการเรียนรู้ด้านต่าง ๆ ในงานที่ถนัดเพิ่มขึ้น”

คุณโคจิ กล่าวอีกว่า การพัฒนาทักษะพื้นฐานของทุนมนุษย์ สามารถเกิดขึ้นได้จากแนวทางต่าง ๆ โดยเฉพาะการจัดการศึกษาเชิงพื้นที่ ซึ่งเปิดโอกาสให้มีส่วนร่วมได้ส่วนเสียต่างในพื้นที่ต่าง ๆ และชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมกับรัฐในการจัดการศึกษาเพื่อมุ่งแก้ปัญหาโดยใช้โจทย์จากพื้นที่เป็นฐาน ใช้ทรัพยากรที่มี

อยู่ในพื้นที่ให้มีประสิทธิภาพ สอดคล้องตามบริบทความต้องการของพื้นที่ในการสร้างผลสัมฤทธิ์ให้กับสถานศึกษาขั้นพื้นฐานได้อย่างมีประสิทธิภาพผลเพิ่มมากขึ้น รวมถึงตอบโจทย์ความต้องการแรงงานในแต่ละท้องถิ่น

“การจัดการในส่วนนี้ไม่จำเป็นที่จะต้องอยู่ในหลักสูตรการศึกษาในห้องเรียนเท่านั้น หลายประเทศพบว่า การเรียนนอกห้องเรียนผ่านกิจกรรมต่าง ๆ ก็มีส่วนในการพัฒนาทักษะด้านนี้เช่นกัน ไม่เพียงแต่ภาครัฐเท่านั้นที่สามารถพัฒนาทักษะด้านนี้ ภาคเอกชนหรือผู้ประกอบการ ก็มีบทบาทสำคัญอย่างยิ่งในการพัฒนาทักษะแรงงานให้ตรงกับความต้องการของตลาดที่เปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลาได้ สิ่งที่ต้องพัฒนาขึ้นอย่างต่อเนื่องก็คือการกำหนดมาตรฐานการเรียนรู้ให้เชื่อมโยงกัน ให้สามารถทำงานอย่างต่อเนื่อง สอดคล้องกับสถานการณ์การเรียนรู้ที่เปลี่ยนแปลงตั้งแต่วัยเด็กจนถึงวัยผู้ใหญ่ ขณะเดียวกันการพัฒนาครูผู้สอนก็ถือเป็นกลไกสำคัญอย่างยิ่งในการถ่ายทอดแนวทางการพัฒนาทักษะพื้นฐานของทุนมนุษย์ โดยเฉพาะบทบาทในการพัฒนาทักษะด้านสังคมและอารมณ์ และเป็นเรื่องจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องหาเครื่องมือช่วยครูในด้านนี้”

นพ.สุภกร บัวสาย ที่ปรึกษาเครือข่ายองค์กรนานาชาติเพื่อการสร้างความเสมอภาคทางการศึกษา และอดีตผู้จัดการ กสศ. กล่าวถึงโจทย์การทำงานที่สอดคล้องกับข้อเสนอแนะของนักเศรษฐศาสตร์อาวุโสจากธนาคารโลก คือการพัฒนาเยาวชนและประชากรวัยแรงงาน เป็นโจทย์การศึกษาที่ใหญ่กว่าในระบบโรงเรียน โดยต้องหาวิธีช่วยให้คนที่ทำงานอยู่มีโอกาสเรียนรู้โดยไม่ต้องกลับไปเข้าไปในโรงเรียนอย่างเดียว

นพ.สุภกร กล่าวว่า หลายจังหวัดได้พยายามสร้างระบบนิเวศการของการเรียนรู้ไว้รองรับแนวคิดและรูปแบบการเรียนรู้ที่จะสร้างทักษะใหม่ ๆ ด้วยตัวเอง ซึ่งจะเรียนรู้ไปเรื่อย ๆ ไม่ว่าจะป็นในช่วงวัยไหน

เป็นการศึกษาเรียนรู้ที่ไม่ได้จบแค่ในโรงเรียนหรือมหาวิทยาลัย ไม่ว่าจะเป็นผู้ใหญ่หรือวัยชราก็ยัง
สามารถเรียนรู้ได้ตลอดชีวิตเพื่อให้บรรลุเป้าหมายการทำงานในแต่ละช่วงเวลาของชีวิต

“สิงคโปร์มีโปรแกรม SkillsFuture ที่ตอบโจทย์การพัฒนาทุนมนุษย์คนกลุ่มต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็น
โปรแกรมสำหรับนักเรียนหรือพนักงานที่เพิ่งเริ่มต้นทำงาน พนักงานระดับกลาง นายจ้างผู้ให้บริการฝึก
อบรมและโปรแกรมการเรียนรู้ตลอดชีวิต โปรแกรมสำหรับนักเรียนก็จะให้คำแนะนำการตัดสินใจเลือก
การศึกษาและเส้นทางอาชีพที่เหมาะสมกับการวางแผนอนาคต ช่วยให้เกิดการค้นพบสิ่งที่เหมาะสมกับ
ตัวเอง โดยสะท้อนจากจุดแข็งและความสนใจในแต่ละช่วงชีวิตช่วยให้มีโอกาสทำงานที่เสริมต่อทักษะ
และความสามารถสำหรับพนักงานมีหลักสูตรทักษะใหม่ ๆ ทักษะแห่งอนาคต รวมถึงมีโปรแกรมสำหรับ
วัยก่อนเกษียณหรือคนที่มียุ 50 ปีขึ้นไปสำหรับเตรียมความพร้อมหลังจากเกษียณจากงานเดิม การ
พัฒนาเรื่องนี้โดยเริ่มต้นจากจังหวัดซึ่งทราบมิติของปัญหาและจุดอ่อนจุดแข็งของพื้นที่ จึงน่าจะเป็นการ
เริ่มต้นที่เหมาะสม”

การพัฒนาพื้นฐานทักษะด้วยบทบาทในระดับจังหวัดของประเทศไทย

นายพัฒนพงษ์ สุขมะดัน ผู้ช่วยผู้จัดการกองทุนเพื่อความเสมอภาคทางการศึกษา ระบุว่า
ความร่วมมือทางวิชาการในช่วง 6 เดือนที่ผ่านมาของ กสศ. กับธนาคารโลก มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
และสำนักงานสถิติแห่งชาติ จะถูกนำไปขยายผลสู่สาธารณะและความร่วมมือกับภาคส่วนต่าง ๆ ที่
เกี่ยวข้อง โดยจะสร้างการมีส่วนร่วมพัฒนาทักษะที่สำคัญผ่านกลไกที่มีอยู่ เช่น นักเรียนทุนนวัตกรรม
สายอาชีพชั้นสูง และกลไกการจัดการศึกษาเชิงพื้นที่เพื่อลดความเหลื่อมล้ำ ขยายไปสู่แรงงานกลุ่ม
ต่าง ๆ เพื่อให้มีเยาวชนและประชากรวัยแรงงานที่เท่าทันโลกยุคใหม่ โดยมีผู้เกี่ยวข้องที่สำคัญส่วนหนึ่ง
มาร่วมเวทีในครั้งนี้

นายพัฒนพงษ์ กล่าวเพิ่มเติมถึงการดำเนินการโครงการระยะถัดไป โดยธนาคารจะนำเครื่องมือ กับ ชุดคำถามที่ได้พัฒนากับนักวิชาการ มาสำรวจในจังหวัดที่เข้าร่วม โครงการการจัดการศึกษาเชิงพื้นที่ เพื่อลดความเหลื่อมล้ำ ของกสศ. เพื่อให้ข้อมูลเชิงลึกที่ระดับจังหวัด นอกจากนี้ทางธนาคารจะดำเนิน กิจกรรมพัฒนาทักษะสังคมอารมณ์ ให้แก่นักศึกษาในสถานศึกษาอาชีวะ ที่เข้าร่วมโครงการทุน นวัตกรรมสายอาชีพขั้นสูง ซึ่งผมหวังว่ากิจกรรมในโครงการระยะถัดไปนั้น จะเป็นการทำงานร่วมกับภาค ท้องถิ่น และสถานศึกษาเพื่อให้สามารถใช้แนวทางในการพัฒนาแรงงานของประเทศโดยเฉพาะกับกลุ่ม แรงงานที่ด้อยโอกาสที่ต้องเร่งช่วยเหลือ

นายเศรษฐ์ อัลยุฟรี นายกองค้การบริหารส่วนจังหวัดปัตตานี กล่าวว่าจังหวัดปัตตานีได้เดินหน้าส่งเสริมการศึกษาให้สอดคล้องกับตำแหน่งงานที่มีอยู่ในจังหวัด โดยค้นหาตัวตนของเด็กกว่ามีความถนัดในด้านใด ค้นหาต้นทุนของเด็ก ทักษะการทำงานของเด็กโดยทำงานร่วมกับผู้ปกครองให้มีช่องทางส่งไม้ต่อในทุกช่วงชั้นการศึกษา มีแนวทางในการพัฒนาทักษะผ่านกลไกที่มี เช่น อาชีวศึกษา มีช่องทางในการช่วยยกระดับอาชีพผ่านการดำเนินงานของ อบจ. เพื่อลดตัวเลขเด็กออกจากการศึกษากลางคัน

ผศ.ดร.วิดา เหล่มตระกูล คณบดีคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง กล่าวว่า การพัฒนาทักษะพื้นฐานของทุนมนุษย์เป็นงานที่ต้องวางแผนอย่างรอบคอบ ให้ครอบคลุมการแก้ไขปัญหา ตั้งแต่ประถมวัยจนถึงวัยทำงาน การจัดการศึกษาสำหรับศตวรรษที่ 21 เป็นช่วงเวลาแห่งการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ระบบการศึกษาจำเป็นต้องปรับตัว ปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง เพื่อตอบสนองความต้องการของเยาวชน สังคมและตลาดแรงงานทั้งในปัจจุบันและอนาคต โดยงานนี้ได้ดำเนินการมาอย่างต่อเนื่องเป็นปีที่ 5 จนเกิดกลไกระดับจังหวัด ที่สามารถระดมเครือข่ายการพัฒนาบุคลากรจากหน่วยงานต่าง ๆ โดยเฉพาะครูในพื้นที่ร่วมกัน และสามารถส่งต่อการจัดการเรียนรู้ที่มีคุณภาพและเหมาะสมกับบริบทโรงเรียน สามารถสร้างแนวโน้มการศึกษาในระบบที่ดีขึ้น สร้างแนวทางในการปรับมาตรฐานการเรียนรู้ในทุกระดับให้สอดคล้องกับแนวทางการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ จนเกิดโมเดลการพัฒนาชุมชนที่ประสบความสำเร็จในการสร้างระบบนิเวศชีวิตที่เหมาะสมกับคนทุกช่วงวัยโดยไม่เพิ่มภาระงานให้กับหน่วยงานหลัก สามารถช่วยประสานและแบ่งเบาภาระการทำงานผ่านการเชื่อมโยงฐานข้อมูลให้สอดคล้องกับปัญหาที่เกิดขึ้นจริงในพื้นที่

นายสมศักดิ์ พะเนียงทอง คณะกรรมการขับเคลื่อนพื้นที่นวัตกรรมการศึกษาจังหวัดระยอง กล่าวว่า จังหวัดได้มีการส่งเสริมการจัดการศึกษาสำหรับคนระยองทุกช่วงวัยให้ตอบโจทย์บริบทของจังหวัด ซึ่งอยู่กับภาคการเกษตร การท่องเที่ยว และอุตสาหกรรม ด้วยแนวคิดเท่าเทียมทั่วถึงเท่าทันและสมดุล สร้างระบบบริหารจัดการศึกษาทุกระดับ เพื่อผลิตและพัฒนากำลังคนในจังหวัดทุกช่วงวัย สร้างเครือข่ายความร่วมมือในการจัดการศึกษาระหว่างสถานศึกษา สถานประกอบการ องค์กรภาครัฐและเอกชน พัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษาให้เป็นแหล่งเรียนรู้และศูนย์สร้างสรรค์ปัญญาเพื่อการเรียนรู้ตลอดชีวิตและการสร้างศักยภาพของคนในจังหวัดโดยเฉพาะวัยทำงาน มีนโยบายพัฒนาเด็กทุกช่วงวัย แต่ยังขาดส่วนกลางประสานการทำงานให้สอดคล้องกัน

นายเจริญลักษณ์ เพ็ชรประดับ เลขาธิการมูลนิธิชุมชนขอนแก่นทศวรรษหน้า กล่าวว่าจังหวัดขอนแก่นได้พยายามออกแบบการพัฒนาทุนมนุษย์ โดยร่วมกับภาคีเครือข่ายภาคประชาชน ภาคประชาสังคม ภาครัฐและเอกชนในจังหวัด ผ่านกิจกรรมและเครื่องมือต่าง ๆ เช่น มีการออกแบบแพลตฟอร์มที่มีศักยภาพในการช่วยกระตุ้นการเรียนรู้ ยุกระดับการศึกษาและหนุนเสริมการทำงานของภาครัฐ จัดกิจกรรมวันแห่งการให้ขอนแก่นเพื่อสร้างสังคมแห่งการแบ่งปัน ช่วยเหลือกลุ่มเป้าหมายคนเปราะบางจนสามารถช่วยลดจำนวนเด็กที่หลุดออกจากระบบการศึกษาได้บ้างแล้ว

เวทีเสวนาวิชาการนานาชาติเพื่อพัฒนานโยบายส่งเสริมเยาวชนและประชากรวัยแรงงานสู่ความพร้อมรับมือตลาดแรงงานยุคใหม่ครั้งนี้ จัดขึ้นเป็นครั้งที่ 3 โดยภายในปลายปี 2566 จะมีการเปิดเผยผลสำรวจจากโครงการ 'การวิจัยสำรวจทักษะและความพร้อมกลุ่มประชากรวัยแรงงานในประเทศไทย' (**Adult Skills Assessment in Thailand**) อย่างเป็นทางการ เพื่อสร้างความเข้าใจในยุทธศาสตร์และความท้าทายใหม่ในการพัฒนาเยาวชนและประชากรวัยแรงงาน และให้ความสำคัญกับบทบาทของทักษะการเรียนรู้ที่มีความจำเป็น เพื่อลดความเหลื่อมล้ำทางเศรษฐกิจและสังคม พร้อมรับข้อเสนอแนะความร่วมมือเชิงนโยบายในการพัฒนาทักษะ และการเรียนรู้ของเยาวชนและประชากรวัยแรงงานต่อไป

อ้างอิง วิดีโอเวทีเสวนาวิชาการนานาชาติ 'ทักษะพื้นฐานของทุนมนุษย์แห่งโลกยุคใหม่: การพัฒนาพื้นฐานทักษะและบทบาทในระดับจังหวัด' [ที่นี่](#)